

پاورقی (۸۲)

کاخ ریاست جمهوری

دایان دوکریه، ترجمه: محمدعلی عسگری

چاوشسکو

مکانی فوق العاده زیبا که معمولا همه اهالی بخارست به آنجا می‌رفتند. خانه درمجموع روی سنگ مرمر سفید بنا شد بود و به دریاچه با آن آب‌های زلالش اشراف داشت. در دریاچه به تفریح می‌پرداختند و ایلاتا با لباس‌های سفیدش به‌همراه نیکلا، به تمرین قایق‌سواری روی می‌آورد.

اینها دست‌کم اقداماتی را نشان می‌داد که از سال ۱۹۸۴ شروع شده بود. این کاخ ریاست جمهوری نیز دلیل دیگری بر جنون آن دو نفر بود. فکر اصلی ساخت این کاخ مرتبط با نهاد‌های چهارگانه و بزرگ رومانی بود. زیرا از اول قرار بر این بود که مکانی برای جلسات ریاست جمهوری، شورای ملی، نخست‌وزیر و شورای‌عالی قضائی باشد؛ یک ساختمان واحد با اندازه‌هایی متقارن که جنون عظمت و قدرت را بازتاب می‌داد. اما سرانجام نیکلای و همسرش بدون هیچ رقبیی توانستند این مکان را تصرف کنند. بنای آن مافوق همه معیارها و موازین بود و تا امروز – بعد از پنتاگون- دومین بنا در جهان و بزرگ‌ترین ساختمان در رومانی به‌شمار می‌رود که بعد از زلزله سال ۱۹۷۷ بخارست، ساخته شد. آن ویرانی وحشتناک و خشن، چاوشسکو را به‌شدت تحت‌تاثیر قرار داده بود. نمی‌توانست هزاران جسد خون‌آلود زیر آوارها را تحمل کند. رفتار او حتی هنگام دیدار با پزشکانی که در بیمارستان شهر بودند و نگرانی یک دیکتاتور را می‌دیدند که حاضر به دست‌دادن با کسی یا دست زدن به چیزی نمی‌شد، همه را غافلگیر کرد. همان‌جا تصمیم گرفته بود خود را از فروافتادن به چنین سرنوشتی مصون دارد.

بنابراین دستور بررسی مسئله ژئوپلیتیک شهر، به‌ویژه از نظر زلزله‌شناسی را صادر کرد و سرانجام این زمین به مساحت ۵۲۰ هکتار را برگزید؛ مساحتی تقریبا سه برابر ادارات دولتی پاریس. می‌خواست مکانی امن‌تر و مطمئن‌تر برای مقر ریاست جمهوری بسازد. به این ترتیب چهار هزار نفر از آن منطقه آواره شدند و حدود ۳۰ کیلسا ویران شد. کماینکه یکی از قدیمی‌ترین محلات بخارست که قدمت آن به قرن دوازدهم برمی‌گشت، تخریب شد. سال ۱۹۸۳ بود که کار عظیم ساخت‌وساز شروع شد. حدود دو هزار کارگر به‌صورت شبانه‌روزی زیر نظر «آکا پترسکو» مشغول به‌کار شدند و یک سال‌نیم بعد از دل زمینی به مساحت چهارهزارو ۵۰۰ مترمربع، مکانی مسکونی به مساحت سه‌هزارو ۵۰۰ مترمربع سربرآورد. درنهایت، نیکلا موفق شد خانه‌ای را مطابق با میل خود بنا کند که در آن نه میکروب وجود داشت و نه کانال‌های هوا. مانند منزل سابق‌شان در رومانی، این کاخ نیز کاملاً از سنگ مرمر رومانی ساخته شده بود و حدود یک میلیون مترمربع از این سنگ برای آن استخراج شد. در دو ناحیه خاص این کاخ، چاوشسکو و همسر هوسرانش دستور دادند حمام‌هایی متعدد تعبیه شود که همه آنها به‌صورتی افراطی تزئین شده بودند. دیوار حمام و گجوزی‌ها پوشیده از سرامیک‌های لاجوردی و سفید بود که گل‌هایی بر آنها نقش شده بود. در آنجا سالن بزرگی وجود داشت که شبیه به حمام‌های ترکیه مزین به کاشی‌های آبی به سبک ایرانی بود. در میان آن برکه‌ای آب گرم وجود داشت که با کاشی‌های بزرگ پوشیده شده بود. روی آنها تصاویری از طاووس‌ها و سایر پرندگان نقش شده بود که در برابر یک رنکین‌کمان تجسم می‌یافتند. در مرکز چنین مکانی بود که آنها رفته‌رفته از مردم فاصله گرفته و به‌نوعی خودکفایی رسیدند. یکی مراقب دیگری بود و دیگری او را زیر نظر داشت. بدون تردید نیکلا تحت‌تاثیر روش و نظم کاخ بزرگ باکینگهام قرار گرفته بود که یک بار ملکه الیزابت دوم را در آنجا ملاقات کرد. دولت بریتانیا می‌خواست تجهیزات نظامی به ارتش رومانی بفرشد. ازاین‌رو او را با احترام زیاد به میهمانی خود دعوت کرد. این کار درواقع نوعی مقاومت در برابر جهان کمونیسم نیز به‌شمار می‌رفت. آنجا بود که او را در برابر ملکه بوسیدند. اما نیکلای به‌صورت کامل پروتکل پادشاهی بریتانیا را در نیافته بود. زیرا اولا شخص بسیار پرخوری را به سفره ملکه دعوت کرده بودند. بعد از آن هم اینکه، به‌شدت نگران آلوده‌شدن به میکروب‌ها بود و بنابراین حتی از دست‌دادن به ملکه امتناع کرد. این درحالی بود که نگهبانانش مثل همیشه شیشه‌هایی کوچک حاوی محلول اسپرتو برای پاکسازی و ضدعفونی‌کردن دست‌هایش را با خود داشتند. این حساسیت نیکلای حد و مرزی نداشت. یک‌بار گروهی از دانش‌آموزان شاگرداول آمدند تا دست‌های گل به او اهدا کنند. دو نفر از بین آنها انتخاب شدند تا در برابر مردم بوسیده شوند. به‌عنوان احتیاط، همه دانش‌آموزان در معرض آزمایشات پزشکی کامل قرار گرفتند تا معلوم شود کدامیک از آنها ممکن است حامل میکروب باشد و هنگام بوسیدن دست او، نیکلای را آلوده کند. **ادامه دارد...**

آبدین مسئن: انتخابات سراسری مجلس ترکیه، که امروز برگزار می‌شود، نسبت به دوره‌های پیشین از حساسیت و هیجان بالایی برخوردار است. هم حزب حاکم و هم احزاب مخالف به‌عنوان رقیب این دوره انگیزه بالایی برای کسب کرسی‌های بیشتر در مجلس دارند. حزب حاکم یعنی عدالت و توسعه برای تکمیل اهداف بلندمدت خود در راستای تغییر قانون اساسی ترکیه به رای اکثریت مجلس نیاز دارد و احزاب دیگر برای ماندن در صحنه سیاسی و شکستن رای حزب حاکم با تمام قوا وارد صحنه انتخابات شده‌اند. پیروزی اردوغان در انتخابات ریاست‌جمهوری سال قبل در ترکیه که برای اولین‌بار در تاریخ سیاسی این کشور با رای مستقیم مردم انتخاب می‌شد و برنامه او برای تغییر سیستم سیاسی کشور از سیستم پارلمانی به سیستم ریاستی، زنگ خطر را برای آگاهان عرصه سیاست در ترکیه به صدا درآورده است. مخالفان این تغییر بیم آن دارند با گذار به سیستم ریاستی و تجمع قدرت در دستان رهبری کاریزماتیک یک حزب اقتدارگرا می‌تواند دموکراسی نوپای ترکیه را به خطر اندازد. واقعیت این است که حزب عدالت و توسعه در طول حاکمیت ۱۳ساله‌اش، سواي تغییرات مثبتی که در سال‌های اول در نظام سیاسی و از همه مهم‌تر در اقتصاد ترکیه ایجاد کرد، رفته‌رفته چهره یک حزب اقتدارگرا را به خود گرفت که دائم بین دو موج سنت‌گرایی و ملی‌گرایی در نوسان بود. این حزب با سوارشدن بر این دو موج و همچنین با استفاده از ناکارآمدی احزاب جمهوری خلق و حزب حرکت ملی و نارضایتی عمومی از فساد اقتصادی حاکم، سر برآورد و رفته‌رفته رای خاموش قسم بزرگی از مردم ترکیه را که تا آن روز به نحوی از حاکمیت بر سرنوشت سیاسی کشور کنار گذاشته شده بودند، به‌نفع خود مصادره کرد. از برکات حضور حزب عدالت و توسعه همانا قطبی شدن بیشتر فضای سیاسی و افزایش رقابت بین احزاب با ورود جریان‌ساز به میدان ریاست در ترکیه بود. از سال ۲۰۰۲ تا امروز، تعداد پاد دهنندگان به عدالت و توسعه و دو حزب دیگر در دوره دوره افزایش قابل‌ملاحظه‌ای داشته است. همچنین برخلاف خواست و نظر کرده‌ای استقلال‌طلب که اکثر از بایکوت هرگونه انتخاباتی در ترکیه حمایت می‌کردند، اکثر مردم مناطق کردنشین شرق ترکیه یعنی کرده‌ای سنی‌مذهب تا امروز حامیان اصلی عدالت و توسعه بوده و اکثریت این حزب را تشکیل داده‌اند. گروه‌های مخالف دیگر نیز طبیعتا با آن سوي دو حزب مخالف دیگر جذب شدند یا رایشان را برای نمایندگان مستقل به صندوق‌های رای ریختند. حزب عدالت و توسعه که توانسته بود به سبب نزدیکی به جماعت‌های اسلامی گولن و سلیمانیه و نقش تعیین‌کننده آنها در اقتصاد خارجی و داخلی ترکیه و همچنین با نزدیک‌شدن به دنیای اسلام و گسترش روابط تجاری و امنیتی خود با کشورهای منطقه، در یک‌دهه تا حد محسوسی اقتصاد متزلزل و بی‌ثبات ترکیه را بهبود بخشیده، توم را تا حدودی مهار کرده و با

جهان

ترک‌ها امروز به تغییر نظام سیاسی ترکیه رأی می‌دهند

جدال سلطان با صندوق‌های رأی

Getty images

شعار مبارزه با اختلاس و فساد و بی‌عدالتی، قرار از دل هوادارانش برپاید، امروز با مشکلات عدیده‌ای همچون نوسان قیمت‌ها و کاهش ارزش پول، شکاف جدی و غیرقابل‌بازگشت با جماعت اسلامی گولن، فساد اقتصادی وزرا و شهرداری‌ها، ماجرای گزی‌پارک، رانت‌های سال‌های اول در نظام سیاسی و از همه مهم‌تر در اقتصاد، واقعیت این است که حزب عدالت و توسعه در طول حاکمیت ۱۳ساله‌اش، سواي تغییرات مثبتی که در سال‌های اول در نظام سیاسی و از همه مهم‌تر در اقتصاد ترکیه ایجاد کرد، رفته‌رفته چهره یک حزب اقتدارگرا را به خود گرفت که دائم بین دو موج سنت‌گرایی و ملی‌گرایی در نوسان بود. این حزب با سوارشدن بر این دو موج و همچنین با استفاده از ناکارآمدی احزاب جمهوری خلق و حزب حرکت ملی و نارضایتی عمومی از فساد اقتصادی حاکم، سر برآورد و رفته‌رفته رای خاموش قسم بزرگی از مردم ترکیه را که تا آن روز به نحوی از حاکمیت بر سرنوشت سیاسی کشور کنار گذاشته شده بودند، به‌نفع خود مصادره کرد. از برکات حضور حزب عدالت و توسعه همانا قطبی شدن بیشتر فضای سیاسی و افزایش رقابت بین احزاب با ورود جریان‌ساز به میدان ریاست در ترکیه بود. از سال ۲۰۰۲ تا امروز، تعداد پاد دهنندگان به بی‌نتیجه رسیدی یا بی‌نتیجه رها شد. اما سکان‌دار بزرگ و کارکنشۀ عدالت و توسعه به‌خوبی می‌داند کشتی خود را چگونه از میان امواج اتفاقات داخلی و خارجی به ساحل سلامت رهنمون نشود. او نبض سیاست در ترکیه را به‌خوبی می‌شناسد و شاید بدین سبب است که تا به امروز تمام تلاش‌های مخالفانش برای محدودکردن قدرت روزافزون او به نتیجه نرسیده است. او نه‌تنها توانسته است رسانه‌های مخالف را با انواع ترفندها با خود همراه یا با تهدید و تطمیع خاموش کند، بلکه مخالفان و اعضای مستقل حزب متبوعش را با تحت‌تاثیر کاریزمای خود در سایه نکه می‌دارد یا مثل عبدالله گل، به‌نحوی بایکوت و از دایره خارج می‌کند. همان‌طور که مشخص است، اکثر اعضای پایه‌گذار عدالت و توسعه به طریقی از این حزب کنار رفته یا کنار گذاشته شده‌اند. حزب عدالت و توسعه مخصوصا بعد از بحران «گزی پارک» و نیز اختلافاتی اساسی که با بدنه وابسته به جماعت گولن داشت، شاهد تصفیه‌های بزرگی در خود بود. اکثر این تصفیه‌ها مستقیم طبق نظر و خواست یک شخص بوده است: رجب طیب اردوغان یا به قول طرفدارانش بنیان‌گذار ترکیه نوین؛ کئیلی‌اکه که طرفدارانش برای عرض اندام مقابل جمهوری‌خواهان به‌کار می‌برند که «مصطفی‌کمال آتاتورک» را بنیان‌گذار جمهوری

آشتی و دموکراسی در اکتبر ۲۰۱۳ تشکیل شد. اعضای این حزب که با انشعاب از حزب صلح و دموکراسی سر آن داشتند تا در جهت پوشش توده‌های غیرکرد و رقابت در مقیاس ملی گام بردارند، سال پیش و برای اولین‌بار با نامزدی صلاح‌الدین دمیرتاش در انتخابات ریاست‌جمهوری، پا به عرصه انتخابات سراسری گذاشتند. اما این حزب این‌بار تصمیم حساسی گرفته و با قبول ریسک بالا، تصمیم دارد نه به‌صورت ائتلاف نامزدهای مستقل که به‌عنوان یک حزب وارد انتخابات شود. طبق قوانین انتخاباتی مصوب- ۱۹۸۰ که مصادف با دومین کودتای نظامیان در ترکیه بود، مرز و آستانه ورود احزاب به حاکمیت، کسب حداقل ۱۰درصد از کل آرای سراسر کشور است. در غیر این صورت، تمام آرا و کرسی‌های حزب موردنظر به نسبت میزان رای بین احزاب اول تقسیم خواهد شد. حزنی که از این مرز بگذرد، همچون احزاب رسمی، از بودجه دولتی بهره‌مند شده و رسمیت پیدا می‌کند. با یک حساب سرانگشتی، می‌شود به این نتیجه رسید که کسب حدنصاب آرا توسط حزب دموکراتیک خلق‌ها، می‌تواند مهم‌ترین اتفاق انتخابات سراسری هفتم ژوئن در ترکیه باشد. این اتفاق تاریخی نه‌تنها نقشی حیاتی در ناکامی حزب عدالت و توسعه برای تشکیل کابینه ایفا خواهد کرد، بلکه کُردها و چ‌ها را رسماً وارد حاکمیت و میدان سیاست ترکیه می‌کند؛ حاکمیت‌آمیز می‌شود، دو انفجار جداگانه در جریان گردهمایی روز جمعه هواداران حزب دموکراتیک خلق‌ها در شهر دیاربکر، بزرگ‌ترین شهر در مناطق کردنشین جنوب‌شرقی ترکیه، بود که دست‌کم دو کشته و ۲۰۰ زخمی بر جای گذاشت. حامیان اغلب کردتبار این حزب در حالی پس از حملات مرگبار روز جمعه و به تبعیت از درخواست دمیرتاش، به‌منظور تحقق هدفی بزرگ‌تر که همانا راهیابی به مجلس سراسری ترکیه است، آرامش در پیش گرفته‌اند که حزب حرکت ملی یعنی حزب مخالف دیگر، در طول این سال‌ها نشان داده برای هدف‌هایی مثل مناعت از ائتلاف احتمالی عدالت و توسعه با کردها، برخلاف اهداف حزبی رای خود را به‌نفع حزب اقتدار به صندوق می‌اندازد. باوجوداین، پیش‌بینی می‌شود حزب حرکت ملی برای عبور از حدنصاب انتخاباتی هم شده، استقلال خود را در این دوره حفظ کند تا طبیعتا در آینده دولت نقشی اساسی ایفا کند. با توجه به پیش‌بینی‌ها و نظرات آگاهان به مسائل ترکیه، یک دولت ائتلافی می‌تواند سود تازه‌ای در گردن آید و دموکراسی ترکیه به جریان انداخته و برای آینده این کشور اهمیت ویژه‌ای داشته باشد. اما اینکه اراده همکانی چقدر بر این مهم واقف است را نتیجه انتخابات امروز مشخص خواهد کرد.

● هوایمهای ائتلاف به رهبری عربستان، پایتخت یمن را بمباران کرده‌اند. به گزارش بی‌بی‌سی، عربستان سعودی مدعی شد یک فروند موشک اسکادر را که توسط نیروهای حوثی به‌سوی این کشور شلیک شده بود، رهگیری کرده است. شلیک این موشک به سوی عربستان پس از آن صورت گرفت که خبرگزاری عربستان سعودی از چندین ساعت درگیری مرزی در «جازان» و «نجران» خبر داد. مقام‌های عربستان گفته‌اند این موشک اسکادر صبح شنبه به‌سوی شهر «خمیس مشیط» شلیک شده بود که با موشک پاتریوت، رهگیری و منهدم شد. به گزارش خبرگزاری عربستان، نیروهای این کشور، حمله نیروهای حوثی و متحدانش از جمله نیروهای وفادار به «علی عبدالله صالح»، رئیس‌جمهوری سابق یمن را دفع کرده‌اند. سازمان‌ملل متحد می‌گوید در درگیری‌های طرفین نزدیک به دو هزار نفر کشته و هزاران شهروند یمنی نیز آواره شده‌اند. درهمین حال، منابع سیاسی در صنعا اعلام کردند که حیات انصارالله یمن (حوثی‌ها) و حزب «کنگره ملی» به ریاست «علی عبدالله صالح»، رئیس‌جمهور پیشین یمن، قصد دارند در نشست چهاردهم ژوئن درباره یمن در ژنو طرحی را مطرح کنند که شامل برکناری «عبدربه منصورهادی»، رئیس‌جمهور مستعفی و بهران دیگر، بازگشت مشروعیت به صنعا و استفاده‌نکردن از استان دیگری چون عدن به‌عنوان یک مقر در مرحله کنونی است. روزنامه فرانمطه‌ای «الشرق الاوسط» نوشت، به گفته این منابع، حوثی‌ها و صالح تمایل خود به وحدت یمن و نگرانی‌شان نسبت به جدایی جنوب از شمال آن را اعلام خواهند کرد. «فرحان حق»، سخنگوی دبیرکل سازمان ملل نیز اعلام کرد «اسماعیل ولد الشیخ‌احمد» فرستاده این سازمان به یمن گفت‌وگوهایی را در عمان درباره حل بحران یمن انجام داده و قرار است گفت‌وگوهای دیگری را نیز با هدف گفت‌وگو درباره جزئیات دستور کار نشست ژنو در دوحه انجام دهد.

کنترل داعش بر شهر «هراوه» در لیبی

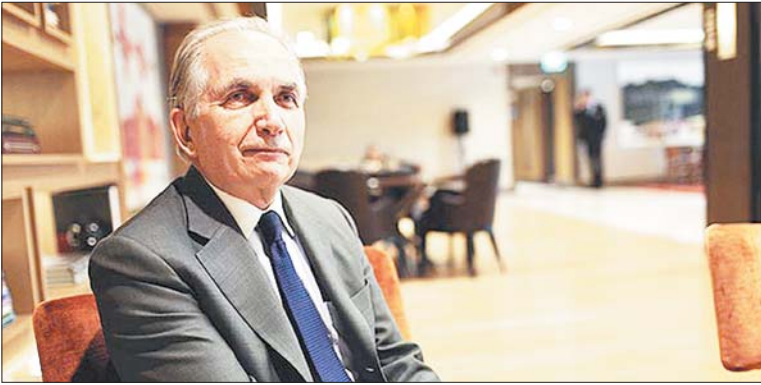
● منابع نظامی لیبیایی از کنترل تروریست‌های داعش بر شهر «هراوه» در شرق لیبی با هدف گسترش دامنه نفوذ خود در خاک این کشور خبر دادند. به گزارش اسکای نیوز عربی، تروریست‌های داعش که کنترل مناطقی از عراق و سوریه را در اختیار دارند، از خلا امنیتی در لیبی استفاده کرده و کنترل مناطقی از این کشور را در دست گرفتند. تروریست‌های داعش کنترل شهر سرت در مرکز لیبی را در دست گرفته و حتی ساختمان‌های دولتی و فرودگاه این شهر را نیز اشغال کردند. به گزارش منابع لیبیایی، تروریست‌های داعش در جدیدترین پیشروی‌های خود کنترل شهر هراوه در شرق لیبی و ساختمان‌های دولتی این شهر را در دست گرفتند تا بتوانند دامنه نفوذ خود را در این کشور گسترش دهند. درحال حاضر، اوضاع سیاسی لیبی در شرایط بدی به سر می‌برد چراکه دو دولت در این کشور وجود دارد؛ یکی دولت «طبرق» که از نظر بین‌المللی به رسمیت شناخته شده و یکی هم دولت «طرابلس» که از سوی شبه‌نظامیان فجر لیبی حمایت می‌شود.

مصر حکم تروریستی بودن جنبش حماس را التوکرد

● یک دادگاه تجدیدنظر در مصر حکم قبلی دادگاهی را که جنبش فلسطینی «حماس» را در فهرست گروه‌های تروریستی قرار داده بود، لغو کرده است. به گزارش خبرگزاری دولتی مصر، حکم جدید به این دلیل صادر شده که دادگاه قبلی خارج از حوزه اختیارات قضایی‌اش عمل کرده است. اواسط زمستان گذشته دادگاهی در مصر، جنبش حماس را «گروه تروریستی» اعلام کرد و عملا فعالیت این گروه را در مصر ممنوع کرد. دو هفته قبل از آن هم دادگاهی دیگر گردان‌های «عزالدین قسام»، شاخه نظامی جنبش حماس را در فهرست سازمان‌های تروریستی قرار داده بود.

● «پترو پوروشنکو»، رئیس‌جمهوری اوکراین، گفت نیروهای دولتی توانسته‌اند جدایی‌طلبان را از شهر «مارینکا» در شرق این کشور بیرون برانند. به گفته رئیس‌جمهوری اوکراین، در جریان این نبرد ۱۲ نفر از جدایی‌طلبان شرق این کشور از جمله یک تبعه روسیه دستگیر شده‌اند. ادعای پوروشنکو هنوز به‌طور مستقل تأیید نشده است. چهارشنبه گذشته نبردهای سنگینی در اطراف شهرهای مارینکا و «کراسنوریکوا» در غرب شهر «دونتسک» که از اصلی‌ترین مقرهای جدایی‌طلبان شرق این کشور است، گزارش شده بود. هم‌زمان نهاد ناظر بر آتش‌بس در اوکراین روز جمعه از نقض مکرر و جدی آتش‌بس ماه فوریه در شهر مینسک میان نیروهای دولتی و جدایی‌طلبان در شرق این کشور خبر داد. ادعایی که هر طرف محاصمه از پذیرفتن آن طفره می‌رود و نقض آتش‌بس را بر گردن دیگری می‌اندازد.

نوژن اعتضادالسلطنه

یک عضو جدید ازجمله ترکیه، حائزاهمیت خواهد بود. تمام این مسائل سبب شده‌اند روند مذاکرات برای عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا مسیری معکوس را طی کنند.

● **نظر شما به‌عنوان عضوی از اتحادیه اروپا، درباره چرایی قدرت‌گیری حزب عدالت و توسعه و تداوم این موضوع چیست؟**

آچه‌از آن به‌عنوان فعالیت «نوئوعثمانی» حزب عدالت و توسعه یاد می‌شود، تا چه اندازه بر روابط آنکارا با کشورهای خارجی تأثیر می‌گذارد؟ آنچه به‌عنوان اهداف «نوئوعثمانیستی» حزب عدالت و توسعه یاد می‌شود، تلاشی برای بازتعریف هویت ملی است که بازتاب‌دهنده تعادل تازه‌ای میان محافظه‌کاران مذهبی و لیبرال‌های شهری است. این موضوعی اساسا داخلی است، هرچند در عرصه بین‌المللی موفقیت‌های ترکیه در حوزه‌های اقتصادی و امنیتی وابسته به این ارتباط آن کشور با دولت‌ها و نهادهای غربی به‌خصوص عضویت در ناتو، اتحاد با آمریکا و کاندیداتوری برای عضویت در اتحادیه اروپا بوده است. به همین دلیل است که می‌توان دید حزب حاکم بر ترکیه مجبور به پاسخ‌گویی درباره تناقض‌ها و واگرایی‌های موجود در روند مدیریت پیشرفت آن کشور در آینده است.

● **محدودیت‌های اعمال‌شده برای فعالیت روزنامه‌نگاران و رسانه‌های منتقد در ترکیه، همواره یکی از مواردی بوده که اتحادیه اروپا نسبت به آن به دولت آن کشور هشدار داده است. نظرتان درباره عرصه فعالیت رسانه‌ها در ترکیه چیست؟**
از دید یک ناظر خارجی، در طول چند سال اخیر وضعیت آزادی رسانه‌ها در ترکیه رو به وخامت گذاشته و به‌طور جدی به وجهه ترکیه در عرصه بین‌المللی آسیب رسانده است. جای تائید وجود دارد که این موضوع بتواند در روند انتخابات و نتایج آن تأثیر منفی باشد.

«مارک پیرینی»، سفیر پیشین اتحادیه اروپا در ترکیه، در گفت‌وگو با «شرق»:

سرنوشت کردهای ترکیه، امروز مشخص می‌شود

نقض آزادی رسانه، فساد مالی و سرکوب مخالفان را

مانعی بر سر راه پیروزی دوباره حزب «عدالت و توسعه» در انتخابات پیش‌روی پارلمانی ترکیه نمی‌داند. «مارک پیرینی»، دیپلمات باسابقه اروپایی، که پیش‌تر در فاصله سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۰۶ میلادی سفیر اتحادیه اروپا در آنکارا بوده و علاوه بر آن، در کشورهای تونس، لیبی، سوریه و مراکش نیز سابقه فعالیت داشته، معتقد است سناریو محتمل در انتخابات امروز کسب حدنصاب آرا توسط حزب عدالت و توسعه و تکرار تشکیل دولت تک حزبی توسط آن حزب در ترکیه خواهد بود.
سفیر پیشین اتحادیه اروپا در ترکیه در گفت‌وگو با «شرق» از تأثیر انتخابات بر روند سرمایه‌گذاری‌های خارجی در ترکیه و چشم‌انداز عضویت ترکیه در اتحادیه اروپا نیز گفت.

● **آرزیایی‌تان درباره انتخابات پیش‌روی ترکیه و احتمال برد حزب عدالت و توسعه چیست؟**

دراین‌باره نظرسنجی‌هایی انجام شده‌اند. برخی از نظرسنجی‌ها پیروزی حزب عدالت و توسعه را پیش‌بینی کرده‌اند در حالی که طیفی دیگر خلاف آن را نشان داده‌اند. با توجه به ویژگی نظام انتخاباتی ترکیه (لژوم کسب ۱۰ درصد آرا برای کسب کرسی در پارلمان و توزیع مجدد و متناسب آرا برای احزابی که کمتر از این میزان، رای کسب کرده‌اند)، حزب عدالت و توسعه، تنها نیازمند کسب ۴۰ درصد از کل آرا در سطح ملی برای در اختیارگیری ۵۰ درصد کرسی‌های پارلمان است. در نتیجه، سناریوی محتمل آن است که حزب عدالت و توسعه قادر به تشکیل دولتی تک‌حزبی باشد که در این صورت، مانند تشکیل نخستین دولتش در سال ۲۰۰۲ میلادی همان روند سابق را تکرار خواهد کرد. این موضوع دور از احتمال نیست، چراکه حزب عدالت و توسعه در نظر داخلی دستاوردهایی داشته است که ازجمله آنها می‌توان به افزایش سطح درآمـد شهروندان ترکیه در طول ۱۲ سال گذشته و توسعه زیرساخت‌های اقتصادی و اجتماعی آن کشور و مدیریت مطلوب شهری، اشاره کرد.

● **به‌عنوان سفیر پیشین اتحادیه اروپا، چشم‌انداز روند عضویت ترکیه در اتحادیه و سرنوشت گفت‌وگوها را چگونه ارزیابی می‌کنید؟**

از زمان اعتراضات گزی در اواسط سال ۲۰۱۳ میلادی و پیامدهای آن، حاکمیت قانون در ترکیه تضعیف شده است. این مسئله به‌همراه مواضع و اظهارات ضدغربی و ضداتحادیه اروپا در سطح سیاسی از سـوی مقام‌های ترکیه، سبب شده تا چهره ترکیه در حلقه کشورهای عضو اتحادیه اروپا خدشه‌دار شود. به‌علاوه، ترکیه هنوز موجودیت جمهوری قبرس را بر رسمیت نشاناخته است. این موضوع مانعی مهم در روند عضویت ترکیه است، چراکه قبرس یکی از ۲۸ عضو اتحادیه اروپاست و نظرش در رای‌گیری برای عضویت